Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 79.073 van 3 maart 1999

A. 76.823/VI-14.385

In zake : **PAQUES** Patrick,
Nieuwe Steenweg 2
1731 Zellik,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 19 december 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Patrick PAQUES vraagt om de "herziening van de beslissing over een aanvraag om vrijstelling van sociale kwartaalbijdragen bij de Commissie voor vrijstelling van bijdragen van de zelfstandigen bij het Ministerie van Middenstand en Landbouw";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBROUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 16 september 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 19 januari 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 24 februari 1999;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. DE RIDDER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Sinds 1 januari 1983 herstelt en verkoopt Patrick PAQUES tweedehandswagens als zelfstandige.

2. Op 10 februari 1997 dient hij bij zijn sociaal verzekeringsfonds een aanvraag in om vrijgesteld te worden van betaling van de bijdragen vanaf het derde kwartaal 1996.

3. Op 13 oktober 1997 weigert de Commissie voor vrijstelling van bijdragen vrijstelling te verlenen voor de kwartaalbijdragen van 3/96 tot 2/97 op de grond

dat "uit de dossierstukken niet blijkt dat betrokkene zich in staat van behoefte bevindt of in een toestand die de staat van behoefte benadert".

Dit is de beslissing waarvan de "herziening" wordt gevorderd.

Overwegende dat de verwerende partij "de ontvankelijkheid van het door de heer Patrick PAQUES ingestelde beroep betwist, in zoverre verzoeker aan de Raad van State vraagt om de beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen te wijzigen" enerzijds op de grond dat "de Raad van State niet bevoegd is om als beroepsinstantie uitspraak te doen over de grond van de zaak en zijn oordeel in de plaats te stellen van die van een administratieve commissie", dat "de Raad van State slechts een vernietigingsbevoegdheid heeft" en "niet bevoegd is om een vrijstelling van bijdragen toe te kennen of te weigeren" en anderzijds op de grond dat "het tweede lid van artikel 22 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 duidelijk bepaalt dat er geen beroep kan worden ingesteld tegen de uitspraak van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen";

Overwegende dat er grond is om het beroep uit te leggen als een vordering tot nietigverklaring van de omstreden beslissing, te meer daar de verwerende partij in haar laatste memorie haar verweer, weliswaar in bijkomende orde, in die zin heeft gevoerd; dat het beroep ontvankelijk kan worden verklaard;

Overwegende dat, wat de middelen betreft, in het verzoekschrift het volgende staat :

" De onjuiste gegevens die in aanmerking zijn genomen (...) om te beslissen of de genoemde vrijstelling al dan niet moet worden geweigerd, zijn niet gecorrigeerd en vormen de onjuiste basis voor de weigering om die vrijstelling te verlenen.

(...)
Aangezien verzoeker een jaarinkomen van 274.527 frank en dus een maandinkomen van 22.877 frank heeft, zonder rekening te houden met het alimentatiegeld voor zijn kind dat neerkomt op 5.000 frank per maand (...), plus een regeling voor de betaling van 5.000 frank gemeentebelastingen en twee regelingen voor de terugbetaling van achterstallige sociale bijdragen ten belope van 4.500 frank en 2.500 frank (...). Alles samen moet betrokkene per maand 17.000 frank schulden terugbetalen.
Verzoeker houdt dus 5.877 frank over om de maand door te komen. Hoe kan hij dan nog een kwartaalbijdrage van 17.757 frank of 5.919 frank per maand betalen ?
Het is geen gebrek aan goede wil, maar een praktisch gebrek aan middelen. Gelukkig wonen verzoeker en zijn vader in hetzelfde huis, heeft de vader als gehandicapte een uitkering die overeenstemt met het bestaansminimum van 27.341 frank per maand met een vrouw ten laste.
Zo kan verzoeker dus overleven.
Bijgevolg is hiermee duidelijk aangetoond dat verzoekers aanvraag om een vrijstelling gerechtvaardigd is.";

Overwegende dat verzoeker aldus vanzelfsprekend kritiek uit op de eigenlijke beoordeling van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen over de staat van behoefte waarin hij zich bevond;

Overwegende dat de verwerende partij in dat verband aanvoert dat de Commissie voor vrijstelling van bijdragen rekening heeft gehouden met de verschillende dossierstukken, namelijk met het formulier dat verzoeker heeft ingezonden, het formulier dat het sociaal verzekeringsfonds heeft ingevuld, de samenstelling van het gezin van verzoeker, alsook met het verslag van de griffie, en dat uit die stukken blijkt dat verzoeker geen huur betaalt voor zijn woning, dat hij in hetzelfde huis woont als zijn ouders, dat hij van oordeel is dat zijn inkomen in 1996 280.000 frank bedroeg, dat hij nu aan het scheiden is en dat zijn vader als gehandicapte over een uitkering van 27.341 frank per maand beschikt en eigenaar is van een huis met een kadastraal inkomen van 251.900 frank; dat "die gegevens" volgens haar "een

geldige reden en verklaring kunnen zijn voor de beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen";

Overwegende dat de bewering van verzoeker dat hij tijdens de beschouwde periode, gelet op zijn schulden en lasten, slechts over ongeveer 5.000 frank per maand beschikte, gestaafd wordt door de inlichtingen en stukken in het dossier dat aan de Commissie voor vrijstelling van bijdragen is overgelegd; dat de verwerende partij dus bij gebrek aan enige andere motivering niet kan aanvoeren dat de beoordelingsgegevens waarover de Commissie voor vrijstelling van bijdragen beschikte, "een geldige reden en verklaring voor de (bestreden) beslissing kunnen zijn"; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 13 oktober 1997 waarbij de Commissie voor vrijstelling van bijdragen Patrick PAQUES een vrijstelling voor de kwartaalbijdragen van 3/96 tot 2/97 weigert te verlenen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op drie maart 1900 negenennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

P. HARMEL. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**